ПРОЄКТ

ЗІҐМУНД ФРОЙД УНІВЕРСИТЕТ УКРАЇНА

ЗАТВЕРДЖЕНО

Ректор _____Тетяна ПИСАРЕНКО

« ____» _____ 2026 р.

ПОЛОЖЕННЯ
ПРО ЗАПОБІГАННЯ ТА ВИЯВЛЕННЯ АКАДЕМІЧНОГО ПЛАГІАТУ В ЗІҐМУНД ФРОЙД УНІВЕРСИТЕТ УКРАЇНА

Розглянуто на засіданні
Вченої ради ЗФУУ
протокол № ___ від «___» _____2026

Київ 2026

1 Загальні положення

1.1. Положення про систему виявлення та запобігання академічному плагіату у Зігмунд Фройд Університет Україна (далі – Положення) розроблено відповідно до Закону України «Про освіту», «Про вищу освіту», «Про наукову і науково-технічну діяльність», «Про наукову і науково-технічну експертизу», «Про авторське право і суміжні права», «Про доступ до публічної інформації», «Про академічну доброчесність», Цивільного кодексу України, чинних стандартів вищої освіти та інших нормативно-правових актів, Етичний комітет та Статуту Зігмунд Фройд Університет Україна, Положення про організацію освітнього процесу у Зігмунд Фройд Університет Україна.

1.2. Мета Положення:

- врегулювання процедури виявлення та запобігання плагіату в академічних текстах за авторства працівників і здобувачів вищої освіти Зігмунд Фройд Університет Україна (далі Університет);
- сприяння дотриманню вимог наукової етики і поваги до інтелектуальних надбань, активізації самостійності й індивідуальності під час створення авторського академічного тексту та усвідомлення відповідальності за порушення загальноприйнятих правил цитування;
- активізації самостійності та індивідуальності при створенні авторського твору і відповідальності за порушення загальноприйнятих правил цитування.

1.3. Положення є складовою системи внутрішнього забезпечення якості вищої освіти Університету, освітньої і наукової діяльності Університету в цілому.

1.4. Об'єктами виявлення плагіату є результати діяльності учасників освітнього процесу:

- навчальної (здобувачі вищої освіти);
- наукової (науково-педагогічні, педагогічні працівники, здобувачі вищої освіти та наукових ступенів магістра, доктора філософії);
- навчально-методичної (співробітники університету).

1.5. У даному Положенні використовуються терміни у таких значеннях:

Автор – фізична особа, яка своєю працею створила академічний твір (його частину) чи навчальну роботу (її частину);

Академічний плагіат – оприлюднення (частково або повністю) наукових (творчих) результатів, отриманих іншими особами, як результатів власного дослідження (творчості) та/або відтворення опублікованих текстів (оприлюднених творів мистецтва) інших авторів без зазначення авторства;

Академічний твір - твір у сфері освіти чи науки, виражений у формі дисертації, творчого мистецького проекту, кваліфікаційної роботи, курсової роботи, наукової монографії, наукової статті, підручника, навчального посібника або в іншій формі, визначеній законодавством та/або внутрішнім актом;

Звіт подібності – документ, що містить інформацію про текстові запозичення, знайдені в аналізованому документі/творі/роботі, та джерела таких запозичень, який генерується автоматично системою виявлення збігів/ідентичності/схожості на основі порівняння авторського тексту із базами внутрішньої бібліотеки системи, базою академічних текстів Університету, відкритими інтернет-джерелами.

Плагіат – оприлюднення (опублікування), повністю або частково, чужого твору під іменем особи, яка не є автором цього твору.

Самоплагіат – публікація однієї і тієї самої наукової роботи (цілком або з несуттєвими змінами) в декількох виданнях, а також повторна публікація (цілком або з несуттєвими змінами) раніше оприлюднених статей, монографій, інших наукових робіт як

нових наукових робіт; дуплікація наукових результатів - публікація повністю чи частково одних і тих самих наукових результатів у різних статтях, монографіях, інших наукових працях як нових результатів, які публікуються вперше подання у звітах із виконання різних наукових проектів тих самих результатів як таких, що отримані при виконанні відповідного проекту; повторне подання здобувачами освіти письмових робіт, які вже подавалися як звітність із інших дисциплін, без дозволу викладача; агрегування чи доповнення даних – суміщення раніше опублікованих і нових даних без їх поділу з відповідними посиланнями на попередню публікацію; повторний аналіз раніше опублікованих даних без посилання на попередню публікацію цих даних та раніше виконаного їх аналізу.

Система виявлення збігів/ідентичності/схожості – це програмно- апаратний комплекс для порівняльного аналізу текстових документів на предмет наявності збігів/ідентичності/схожості порівняно із текстами, що розміщені в інтернеті, репозиторіях, базах даних та ін.

Навчальна робота - результат виконання здобувачем освіти навчального завдання (навчальних завдань), відображений у текстовій, візуальній, аудіовізуальній, пластичній, цифровій чи іншій формі;

Фабрикація – наведення у письмових роботах здобувачів та в наукових роботах вигаданих чи неперевірених даних, зокрема статистичних даних, результатів експериментів, розрахунків чи емпіричних досліджень, фотографій, аудіо- та відеоматеріалів тощо; посилання на вигадані джерела інформації або навмисне посилання не на справжнє джерело; приписування іншим особам текстів, думок чи ідей, яких вони не висловлювали чи не публікували.

Цитата – порівняно короткий уривок з наукового опублікованого твору, який використовується, з обов'язковим посиланням на його автора і джерело цитування, іншою особою у своєму творі з метою зробити зрозумілішими свої твердження або для посилання на погляди іншого автора в автентичному формулюванні.

Унікальність твору (роботи, матеріалу) – співвідношення (у відсотках) матеріалу, що не має збігів з іншими публікаціями, до загального об’єму матеріалу.

1.6. Різновиди плагіату:

- видання виконаної іншим автором роботи за свою без внесення в неї змістовних змін, а також навмисні текстові спотворення – заміна символів в тексті (кириличні символи на латинські і навпаки тощо) з метою укриття запозичення;
- дослівне копіювання фрагментів тексту (від фрази до набору речень) без належного оформлення цитування;
- внесення незначних правок у скопійований матеріал (перефразування речень, зміна порядку слів у них тощо) та без належного оформлення цитування;
- компіляція – створення значного масиву тексту без поглибленого вивчення проблеми шляхом копіювання тексту із низки джерел без внесення в нього правок, з посиланням на авторів та «маскуванням» шляхом написання перехідних речень між скопійованими частинами тексту;
- представлення скомпонованих власних і запозичених аргументів без належного цитування;
- перефразування (парафраза) – переказ своїми словами чужих думок, ідей або тексту; сутність парафрази полягає в заміні слів (знаків), фразеологічних зворотів або пропозицій при використанні будь-якої авторської наукової праці (збереженої на електронних або паперових носіях, у тому числі розміщеної в мережі Інтернет);
- самоплагіат – оприлюднення (частково або повністю) власних раніше

опублікованих наукових результатів як нових наукових результатів.

1.7. Види порушень академічної доброчесності є:

1) відчуження авторства;

2) академічний плагіат;

3) приписування авторства;

4) самоплагіат;

5) фабрикація;

6) фальсифікація;

7) недоброчесне використання результатів, згенерованих штучним інтелектом;

8) недоброчесне оцінювання;

9) несамостійне виконання завдання;

10) недозволена допомога;

11) академічний саботаж;

12) схиляння до порушення академічної доброчесності;

13) інституційні порушення академічної доброчесності.

2. Система запобігання та виявлення академічного плагіату та дотримання принципів академічної доброчесності в університеті

2.1. Система запобігання та виявлення академічного плагіату:

2.1.1. Ознайомлення учасниками освітнього процесу (науково- педагогічними, педагогічними працівниками та здобувачами вищої освіти) зі змістом Положення про забезпечення академічної доброчесності у Зігмунд Фройд Університет Україна.

2.1.2. На першому (бакалаврському) та другому (магістерському) рівнях вищої освіти:

2.1.2.1. Виконання навчальних завдань, проведення поточного та підсумкового контролю результатів навчання за допомогою самостійних (індивідуальних) форм роботи.

2.1.2.2. Переорієнтація на виконання курсових і дипломних робіт у вигляді проектів, що унеможливлюють плагіат.

2.1.2.3. Посилений контроль завідувачів кафедр, наукових керівників щодо правильного оформлення посилань на джерела інформації у разі запозичення ідей.

2.1.2.4. Перевірка бакалаврських і магістерських робіт на предмет академічного плагіату.

2.1.2.5. Створення електронного репозиторію (електронного архіву накопичення й тривалого зберігання та забезпечення відкритого доступу до результатів наукових досліджень.

2.1.3. На третьому освітньо-науковому рівні вищої освіти (аспірантура):

2.1.3.1.Технічна перевірка щодо ознак академічного плагіату в дисертаційних дослідженнях, поданих до захисту.

2.1.3.2. Посилення вимогливості до рецензування статей, що надходять до редколегій, з погляду експертної та програмної перевірки поданих матеріалів на предмет академічного плагіату.

2.2. Усі наукові, науково-методичні праці науково-педагогічних, наукових працівників, магістрантів, аспірантів Університету публікують в репозиторії.

2.3. Інформаційна база, за допомогою якої здійснюється популяризація принципів академічної доброчесності та підвищення рівня обізнаності всіх учасників освітньої та освітньо-наукової діяльності в Університеті у питаннях академічної доброчесності та основними складовими якої є - сайт (рубрика сайту) «Академічна доброчесність».

2.4. Інформаційні та методичні матеріали, присвячені інформаційній грамотності та попередженню плагіату, які створені спільно з представниками компаній-розробників програм перевірки робіт на унікальність;

- проведення заходів інформаційно-просвітницького характеру зі здобувачами вищої освіти, інформаційні матеріали щодо корпоративної культури на робочому місці та переваг чесного навчання, які створені спільно з представниками роботодавців;
- матеріали, присвячені популяризації принципів академічної доброчесності серед осіб, що здобувають вищу освіту (банери, інфографіка, роздаткові матеріали тощо);
- семінари для науково-педагогічних працівників з питань підвищення обізнаності щодо запобігання та виявлення академічного плагіату у наукових текстах.

2.5. Інструменти впровадження принципів академічної доброчесності у освітню і наукову діяльність Університету, які несуть просвітницьку функцію та за допомогою яких стає можливим попередження випадків порушення принципів академічної доброчесності, у тому числі:

- інформаційно-консультативне супроводження науково-педагогічних працівників та здобувачів вищої освіти Університету щодо принципів академічної доброчесності;
- проведення комунікативних заходів за тематикою академічної доброчесності та основ інформаційної грамотності;
- лекції основних стейкхолдерів вищої освіти (відомих випускників, роботодавців, експертів тощо) з тематики переваг чесного навчання та реалізації наукових досліджень, цикли тренінгів для всіх учасників освітнього і наукового процесів в рамках всеукраїнських та міжнародних проектів з академічної доброчесності, грантових програм тощо.

2.6. Інструменти контролю додержання академічної доброчесності у освітній і науковій діяльності закладу вищої освіти, які, зокрема, передбачають:

- здійснення анкетування учасників наукового та освітнього процесів на предмет порушень академічної доброчесності;
- обов'язкову перевірку наукових, кваліфікаційних та навчальних робіт на наявність ознак академічного плагіату відповідно до створеної нормативної бази.

3. Попередження плагіату в освітньому процесі

3.1. Попередження плагіату в освітньому процесі здійснюється шляхом:

- інформування здобувачів вищої освіти, викладачів та науковців про необхідність дотримання норм Положення про забезпечення академічної доброчесності у Зігмунд Фройд Університет Україна, правил академічної етики та підвищення відповідальності за дотриманням норм цитування;
- формування, видання та розповсюдження методичних матеріалів з уніфікованим визначенням вимог щодо належного оформлення посилань на використані у письмових роботах матеріали;
- ознайомлення студентів, аспірантів, здобувачів наукового ступеня з вимогами цього Положення та відповідних статей Законів України «Про вищу освіту», «Про освіту», «Про академічну доброчесність» особисто їх (науковими) керівниками;
- здійснення науковими керівниками постійного контролю на всіх етапах виконання наукових робіт магістрами, аспірантами для попередження фактів плагіату;
- розміщення цього Положення та інших документів щодо запобігання та виявлення плагіату на офіційному сайті Університету;
- формування завдань для написання модульних контрольних робіт та курсових

робіт з використанням творчих завдань, що сприяють розвитку самостійного підходу студента до їх виконання;

3.2. Попередження плагіату у наукових дослідженнях.

3.3 Здобувачі вищої освіти усіх форм навчання беруть на себе відповідальність щодо коректної роботи із джерелами інформації; за дотримання вимог наукової етики та поваги до інтелектуальних надбань; за порушення загально прийнятих правил цитування шляхом прийняття правил цитування та наукової етики, представлених в цьому Положенні.

3.4. Перевірці на академічний плагіат підлягають:

– кваліфікаційні роботи (курсові, дисертаційні тощо) здобувачів вищої освіти, індивідуальні завдання навчально-дослідницького характеру;

– дисертаційні роботи на етапі представлення матеріалів до апробації та для розгляду разовою спеціалізованою вченою радою, редакційною колегію або кафедрою;

– монографії, підручники, навчальні посібники та інші роботи, що мають авторський текст та потребують рекомендації Вченої ради;

– рукописи статей, тези доповідей, які надходять до редакцій наукових журналів або оргкомітетів заходів наукового, науково-технічного і науково-методичного спрямування (конференцій, семінарів, з'їздів, конгресів).

3.5. Усі роботи виконує автор (автори) самостійно та під керівництвом наукового керівника, наукового консультанта.

3.6. Усі роботи зберігаються в базі даних (репозиторію) Університету після перевірки на плагіат.

3.7. Для профілактики плагіату та стимулювання здобувачів вищої освіти Університету до самостійного виконання кваліфікаційних робіт здійснюються наступні заходи:

– захист кваліфікаційних робіт здійснюється в екзаменаційній комісії публічно;

– електронні версії кваліфікаційних робіт здобувачів вищої освіти розміщуються в репозиторії університету;

– результати наукових досліджень, представлених у кваліфікаційних (магістерських) роботах, можуть обговорюватись на наукових конференціях та можуть бути представлені у вигляді тез / наукових статей у наукових виданнях;

– результати наукових досліджень, представлених у кваліфікаційних роботах, систематично заслуховуються на науково- методичних семінарах.

3.8. Інструкція щодо перевірки на академічний плагіат наукових робіт (авторефератів, дисертацій, монографій, наукових статей), кваліфікаційних робіт (бакалаврських, магістерських робіт, курсових робіт (проєктів)), навчально-методичних матеріалів (підручників, навчальних посібників) здобувачів вищої освіти, наукових та науково-педагогічних працівників Університету з використанням технічних засобів представлено в Додатку 1.

4. Виявлення академічного плагіату

4.1. Для констатації різновиду академічного плагіату, визначеного у пункті 1.6. цього Положення, достатньо встановити одночасну наявність таких ознак:

а) у тексті іншого автора (інших авторів) наявний такий чи майже такий текстовий фрагмент обсягом більше одного речення, як в аналізованому тексті (за винятком стандартних текстових кліше, які не мають авторства та/чи є загальновживаними);

б) цей текст іншого автора (інших авторів) було створено раніше, ніж аналізований

текст (або інший текст автора аналізованої роботи, де наявне таке саме речення чи група речень);

в) автор аналізованого тексту не посилається на текст іншого автора (інших авторів), або посилається деінде (в списку літератури, в іншій частині своєї роботи) так, що незрозуміло, якого саме речення (якої саме групи речень) аналізованої роботи стосується посилання;

г) в аналізованому тексті міститься відтворення (повністю або частково) тексту іншого автора (інших авторів) через його перефразування чи довільний переказ: обсягом до абзацу без посилання на автора (авторів) відтвореного тексту, або обсягом більше абзацу без бібліографічного та/або текстуального посилання на автора (авторів) відтвореного тексту щонайменше один раз у кожному абзаці (крім абзаців, що повністю складаються з формул, а також нумерованих та маркованих списків);

д) відтворюваний текст іншого автора (інших авторів) було створено раніше, ніж аналізована робота (або інший ідентичний за змістом текст автора аналізованої роботи);

е) в аналізованому тексті наведено п’ять або більше цитат з джерел саме в такому або майже в такому обсязі, як вони наведені в іншому джерелі, без вказування на це інше джерело як джерело, з якого запозичені відповідні цитати;

ж) це інше джерело було створено раніше, ніж аналізований текст (або інший текст автора аналізованої роботи, де наведено такі самі цитати);

з) автор не посилається на це інше джерело, або посилається деінде (в списку літератури, в іншій частині свого тексту) так, що з посилання незрозуміло, що саме з цього джерела насправді взяті використані автором цитати з третіх джерел. За відсутності інших відомостей, раніше створеним тут і далі слід вважати раніше оприлюднений чи переданий для публікації текст. Тексти, передані на постійне зберігання до архівних установ, прирівнюються до оприлюднених;

и) в іншому джерелі оприлюднена та сама науково-технічна інформація (крім загальновідомої), яка наведена в аналізованому тексті;

к) це інше джерело було створено раніше, ніж аналізований текст (або інший текст автора роботи, де наявна та сама науково-технічна інформація);

л) автор не посилається на це інше джерело, або посилається деінде (в списку літератури, в іншій частині свого тексту) так, що з посилання незрозуміло, яку саме науково-технічну інформацію, використану в тексті (крім загальновідомої), автор бере з цього джерела.

5. Відповідальність за академічний плагіат

5.1. Науково-педагогічні та педагогічні працівники, здобувачі вищої освіти несуть особисту відповідальність за дотримання принципів академічної доброчесності.

5.2. Факт встановлення плагіату в академічних працях, а також кваліфікаційних роботах здобувачів освіти беруть до уваги, обираючи на посаду науково-педагогічних та педагогічних працівників.

5.3. Відповідальність здобувачів вищої освіти (бакалавр та магістр) застосовуються такі заходи академічної відповідальності:

5.3.1. Повторне проходження оцінювання: Повторне виконання контрольної роботи, складання іспиту, заліку тощо.

5.3.2. Повторне проходження освітнього компонента: Вимоги щодо повторного вивчення навчальної дисципліни.

5.3.3. Відрахування із закладу вищої освіти: Застосовується при систематичних

порушеннях або при виявленні плагіату в кваліфікаційній (бакалаврській/магістерській) роботі, зокрема за результатами придбання/відчуження авторства.

5.3.4. Позбавлення ступеня вищої освіти та кваліфікації: У разі виявлення фактів плагіату у кваліфікаційній роботі вже після її захисту та отримання диплома.

5.3.5. Фінансові та соціальні санкції: Позбавлення академічної чи іменного типу стипендії, позбавлення наданих закладом освіти пільг з оплати навчання.

5.4. Відповідальність здобувачів третього освітнього рівня (доктор філософії / PhD), які захищають або вже захистили дисертаційне дослідження:

5.4.1. Відмова у допуску до захисту або зняття дисертації з розгляду: У разі виявлення плагіату на етапі попереднього розгляду або апробації дисертація знімається з розгляду без права її повторного захисту.

5.4.2. Відмова у присудженні ступеня доктора філософії: У разі встановлення плагіату під час захисту або в атестаційній справі вченою радою Університету.

5.4.3. Позбавлення вже присудженого наукового ступеня: Скасування рішення спеціалізованої вченої ради та анулювання виданого диплома доктора філософії.

5.4.4. Відрахування з аспірантури: Застосовується як крайній захід академічного впливу.

5.4.5. Заборона включення публікацій: Заборона використовувати наукові праці, у яких виявлено плагіат, у переліку опублікованих результатів кваліфікаційної роботи.

5.5. Відповідальність викладачів та науково-педагогічних працівників передбачено заходи академічної та дисциплінарної відповідальності:

Академічні санкції:

5.5.1. Позбавлення вчених та педагогічних звань: Позбавлення або заборона претендувати на присвоєння вченого звання (доцент, професор).

5.5.2. Позбавлення наукового ступеня: Позбавлення ступеня кандидата наук, доктора філософії чи доктора наук.

5.5.3. Обмеження керівництва та атестації: Позбавлення права брати участь в атестації здобувачів освіти, бути науковим керівником (консультантом) аспірантів або здобувачів на визначений строк (від 1 до 3 років).

5.5.4. Виключення з колегіальних органів та рад: Позбавлення права бути членом Вченої ради, Спеціалізованих вчених рад, редколегій фахових наукових видань.

5.5.5. Обмеження участі в проектах та грантах: Позбавлення права очолювати чи виконувати наукові проекти, брати участь у конкурсах на отримання грантів та програмах академічної мобільності.

Дисциплінарні санкції:

5.5.6. Оголошення догани: Внесення догани до трудової книжки та особової справи.

5.5.7. Звільнення з посади: Розірвання трудового договору (контракту) через вчинення викладачем чи науковцем аморального проступку / порушення умов контракту та закону.

5.6. Науково-педагогічні та наукові працівники, здобувачі вищої освіти, керівники (консультанти) наукових, кваліфікаційних робіт, члени спеціалізованих вчених рад і офіційні опоненти несуть особисту відповідальність за дотримання принципів академічної доброчесності передбачену законодавством України.

5.7. Університет залишає за собою право звернутися до відповідних органів щодо позбавлення наукового ступеня або вченого звання осіб, в академічних текстах яких виявлено плагіат.

5.8. Звернення осіб щодо порушення їх авторського права розглядаються на засіданні Комісії Університету з питань академічної доброчесності. До засідання Комісії можуть бути

залучені за їх згодою додаткові особи за рішенням голови.

6. Порядок подання апеляції та її розгляд

6.1. Розгляд апеляції здобувачів (авторів) здійснюється Комісією Університету з питань академічної доброчесності (далі – Комісія).

6.2. У випадку незгоди з рішенням відповідних, експертних комісій разової спеціалізованих вчених рад, здобувач вищої освіти, аспірант, науково-педагогічний працівник або інший учасник освітнього процесу має право у триденний термін подати письмову апеляційну заяву на ім’я Комісії.

6.3. Голова Комісії проводить засідання у тижневий термін з моменту подання заяви.

6.4. Про дату та час проведення засідання заявник попереджається щонайменше за два дні.

6.5. Якщо заявник не з’являється на засідання Комісії, питання розглядається за його відсутності.

6.6. За результатами засідання Комісія формує остаточний висновок, який підписує голова апеляційної комісії, її члени та заявник (за наявності).

7. Прикінцеві положення

7.1. Це Положення розглядається та схвалюється рішенням Вченої ради Університету.

7.2. Це Положення набирає чинності після затвердження його наказом ректора Університету з дня затвердження або з дня, вказаного у такому наказі.

7.3. Зміни та доповнення до Положення вносяться рішенням Вченої ради Університети та затверджуватися наказом ректора Університету.

Додаток 1

ІНСТРУКЦІЯ

щодо перевірки на академічний плагіат наукових робіт (авторефератів, дисертацій, монографій, наукових статей), кваліфікаційних робіт (бакалаврських, магістерських робіт, курсових робіт (проєктів)), навчально-методичних матеріалів (підручників, навчальних посібників) здобувачів вищої освіти, науково-педагогічних працівників Університету з використанням технічних засобів

1 Загальні положення

1.1 Ця Інструкція регламентує процедури проведення перевірки академічних та наукових текстів здобувачів вищої освіти і працівників Зігмунд Фройд Університет Україна (далі - Університет) з використанням антиплагіатної Інтернет-системи (https://panel.strikeplagiarism.com/) на наявність запозичень із текстів, присутніх в базах Університету, базах інших закладів вищої освіти та в Інтернеті. За потреби додаткова перевірка може здійснюватися іншими вільнодоступними системами.

1.2. Перевірці на академічний плагіат підлягають:

– кваліфікаційні роботи (курсові, дисертаційні тощо) здобувачів вищої освіти, індивідуальні завдання навчально-дослідницького характеру;

– дисертаційні роботи на етапі представлення матеріалів до апробації та для розгляду разовою спеціалізованою вченою радою, редакційною колегію або кафедрою;

– монографії, підручники, навчальні посібники та інші роботи, що мають авторський текст та потребують рекомендації Вченої ради;

– рукописи статей, тези доповідей, які надходять до редакцій наукових журналів або оргкомітетів заходів наукового, науково-технічного і науково- методичного спрямування (конференцій, семінарів, з'їздів, конгресів).

За критерій оригінальності творів приймається показник рівня унікальності тексту у відсотках, отриманий за допомогою програмно-технічних засобів перевірки на плагіат і збільшений на відсоток правомірних запозичень.

1.3. Завданням антиплагіатної Інтернет-системи є визначення ступеня подібності тексту кваліфікаційної, чи наукової роботи до текстів документів, що містяться в базах даних та в Інтернеті. Роботи, для яких виявлено значний відсоток подібності, не можуть бути кваліфіковані (прийняті до розгляду) як такі, що містять академічний плагіат. Рішення щодо наявності або законності запозичень, знайдених антиплагіатною системою, приймають експертні групи (науковий керівник), експертні комісії кафедр, чи редколегії фахових видань залежно від виду академічного тексту, що проходить перевірку, відповідно до цієї Інструкції.

1.4. Контактною особою між Університетом і компанією ТОВ «Плагіат», що надає послуги системи виявлення текстових збігів та запозичень, з усіх технічних питань функціонування антиплагіатної системи з перевірки академічних текстів в Університеті є Адміністратор антиплагіатної системи (відповідальна особа НМВ).

2. Завдання та обов'язки відповідальних осіб

2.1. Обліковий запис Адміністратора антиплагіатної системи створюється представником компанії ТОВ «Плагіат». Відкриття облікового запису відповідальним особам підрозділів університету проводиться Адміністратором антиплагіатної системи.

2.2. Для організації звітності перевірки кваліфікаційних робіт, наукових робіт, навчально-методичних матеріалів відповідальними особами створюються електронний

журнал обліку за формою:

№ п/п	ПІБ особи, яка надала роботу на перевірку	Дата перевірки

2.3. За підготовку файлу роботи, що підлягає перевірці, відповідає автор цієї роботи. Формат файлу повинен бути прийнятним для перевірки на плагіат (підтримуються формати файлів .doc, .docx, .pdf, .odt, які не містять елементів захисту).

2.4. Під час підготовки файлу роботи забороняється використовувати будь-які методи обманювання сервісів перевірки на академічний плагіат, зокрема забороняється:

- заміна текстових символів на візуально ідентичні зображення;
- заміна окремих букв одного алфавіту на аналогічні за написанням букв іншого алфавіту (наприклад, заміна кириличних букв на відповідні латинські і навпаки);
- вставка додаткових текстових символів, які візуально не видимі.

У випадку виявлення факту спроби обману під час перевірки на наявність академічного плагіату в поданих роботах приймається негативний висновок зі складанням відповідного протоколу і така робота не приймається до захисту (не рекомендується до публікування).

2.5. Відповідальна особа після отримання файлів робіт від авторів проводить перевірку на академічний плагіат за такою процедурою:

- авторизується в Інтернет-сервісі перевірки на плагіат;
- завантажує файли робіт на сервер Інтернет-сервісу через відповідний Веб-інтерфейс;
- перевіряє завантажені файли робіт з внутрішньою базою документів Університету та з Інтернет-ресурсами в Інтернет-сервісі;
- зберігає на локальних носіях розширені електронні звіти подібності (далі -звіт) щодо результатів перевірки, у яких міститься інформація про відсоток унікальності робіт.

2.6. Відповідальні особи несуть відповідальність:

- за невідповідність поданих паперових та електронних версій робіт;
- за подання в звіті недостовірної та неправдивої інформації;
- за невчасну перевірку роботи на плагіат та формування звітів подібності за умови дотримання термінів подачі тексту роботи автором.

2.7. Адміністратор системи здійснює вибіркову перевірку поданих відповідальними особами звітів подібності.

3. Оцінка рівня оригінальності та умови визнання запозичень правомірними

3.1. У системі запобігання академічного плагіату Університету в якості критерію оригінальності творів використовується показник рівня оригінальності тексту у відсотках, отриманих за допомогою програмно-технічних засобів перевірки на плагіат.

3.2. Для наукових, навчально-методичних та кваліфікаційних робіт рекомендованою є наступна шкала оцінки залежно від кількісного показника рівня оригінальності твору:

Для дисертацій	Для магістерських робіт, монографій та рукописів наукових статей	Для бакалаврських робіт, підручників, навчальних посібників та інших робіт	Рівень оригінальності твору	Рекомендована дія
понад 85 %	понад 80 %	понад 75 %	Високий	Текст вважається оригінальним та не потребує додаткових дій щодо запобігання неправомірним запозиченням. Передається на розгляд науковому керівнику (Експертній групі)
від 70 % до 85%	від 70 % до 80%	від 60% до 75%	Задовільний	Наявні окремі ознаки академічного плагіату. Слід пересвідчитись у наявності посилань на першоджерела для цитованих фрагментів. Передається на розгляд науковому керівнику (Експертній групі), який визначає необхідність повторної перевірки
від 50 % до 70%	від 40 % до 70%	від 35 % до 60%	Низький	Наявні певні ознаки академічного плагіату, але матеріал може бути прийнятий за умови доопрацювання з обов'язковою наступною перевіркою на оригінальність доопрацьованого твору
менше 50%	менше 40%	менше 35%	Неприйнятний	Наявні істотні ознаки плагіату. Матеріал до розгляду не приймається

3.3. Виявлені у тексті твору запозичення вважаються правомірними, якщо вони є:

- власними назвами (індивідуальними найменуваннями окремих одиничних об'єктів, у т.ч. найменуваннями установ, назвами праць, які досліджувалися у творі, бібліографічними посиланнями на джерела та ін.);
- усталеними словосполученнями, що характерні для певної сфери знань;
- належним чином оформлені цитуваннями;
- самоцитуванням (фрагментами тексту, що належать автору твору, опубліковані або оприлюднені в електронній формі ним у інших творах), якщо воно допускається редакційною політикою видання.

3.4. Показники оригінальності (унікальності) академічних текстів (у %) можуть бути змінені рішенням експертних груп (наукового керівника) кафедр, експертної комісії спеціалізованої вченої ради, редколегії та фіксуються у відповідному протоколі засідання з врахуванням специфіки спеціальностей з зазначенням підстав такої зміни, але не можуть бути суттєво нижчими за рекомендовані. Ця норма доводиться до відома здобувачів (авторів).

3.5. Отримані результати щодо перевірки тексту на унікальність носять рекомендаційний характер і є матеріалами для здійснення відповідних дій експертними групами (науковим керівником) залежно від виду академічного тексту, що проходить перевірку, відповідно до цієї Інструкції. Остаточне рішення про прийняття чи відхилення поданого тексту приймає експертна група (науковий керівник), це рішення обов'язково має бути аргументовано і зафіксовано в протоколі (висновку).

4. Перевірка кваліфікаційних робіт здобувачів освіти

4.1. Перевірка кваліфікаційних робіт здобувачів вищої освіти на академічний плагіат здійснюється за допомогою Інтернет-сервісів на основі внутрішньої бази документів Університету та в Інтернеті на безоплатній основі.

4.2. Перед перевіркою на академічний плагіат здобувач вищої освіти (автор кваліфікаційної роботи) в термін не пізніше 15 календарних днів перед захистом роботи в екзаменаційній комісії:

- готує файл кваліфікаційної роботи у форматі, прийнятному для перевірки на плагіат;
- може самостійно перевірити кваліфікаційну роботу за допомогою безкоштовних програм чи сервісів (наприклад, Etxt Antiplagiat), і ознайомити з результатами перевірки керівника кваліфікаційної роботи;
- подає готовий файл завершеної кваліфікаційної роботи відповідальній особі на рівні кафедри.

4.3. Відповідальна особа на рівні кафедри передає кваліфікаційні роботи в електронному вигляді відповідальним особам НМВ для перевірки на академічний плагіат.

4.4. Перевірка здійснюється в термін не більше 2 календарних днів. Результат перевірки - звіти подібності - в 2 екземплярах передаються на кафедру (науковому керівнику (експертна група).

4.5. Роботи, які мають низький та неприйнятний рівень оригінальності тексту повертаються студентам на доопрацювання на термін не більше 3-х календарних днів. Після чого відправляється на повторну перевірку, яка здійснюється в термін не більше 3-х календарних днів.

4.6. Роботи, які мають неприйнятний або низький рівень оригінальності тексту за результатами повторної перевірки не допускаються до захисту.

4.7. На основі поданих звітів кафедра формує список допущених до захисту здобувачів вищої освіти.

4.8. По завершенню повного процесу перевірки текстів на академічний плагіат, включаючи повторну перевірку, сформовані звіти подібності та експертні висновки, відповідальні особи на рівні кафедр в обов'язковому порядку надають секретарю ЕК, де вони зберігаються разом з атестаційною справою студентів, а остаточні електронні варіанти кваліфікаційних робіт – відповідальним особам Університету, для внесення до електронного репозиторію та архіву.

5. Перевірка рукописів дисертацій

5.1. Перевірка рукописів дисертацій здобувачів наукового ступеня (далі – здобувачів) на академічний плагіат здійснюється за допомогою Інтернет-сервісів на основі внутрішньої бази Університету і відкритих Інтернет-ресурсів та є обов'язковою умовою прийняття їх до публічної презентації на засіданні кафедри.

5.2. Для перевірки рукопису дисертації на академічний плагіат, після отримання

позитивного висновку наукового керівника, здобувач разом з поданням дисертації для попереднього розгляду на засіданні кафедри не пізніше, як за 10 календарних днів до засідання кафедри:

- подає до відділу аспірантури та післядипломної освіти заяву щодо перевірки рукопису дисертації на академічний плагіат;
- готує файл дисертації у форматі, прийнятному для перевірки на плагіат;
- подає готовий файл дисертації та роздруковану дисертацію відповідальній особі відділу аспірантури та післядипломної освіти Університету;

5.3. Для проведення перевірки на академічний плагіат відповідальна особа відділу аспірантури післядипломної освіти Університету:

- відповідно до п. 2.5 розділу 2 перевіряє дисертацію в Інтернет-сервісі в термін не більше 3 днів з дня отримання рукопису дисертації;
- надає здобувачу електронний звіт щодо результатів перевірки.

5.4. Завідувач кафедри на підставі поданого звіту приймає відповідне рішення щодо подальшої процедури розгляду рукопису. Завідувач кафедри може скликати експертну комісію, до складу якої входять не менше 3-х викладачів кафедри з спеціальності, за якою подана дисертація. Експертна комісія приймає рішення щодо допуску до розгляду дисертації, або необхідності її повторної перевірки в термін не більше 3 календарних днів та фіксує своє рішення в письмовій формі з обґрунтуванням підстав прийняття дисертації до розгляду або передачу її на повторну перевірку.

5.5. Роботи з низьким рівнем оригінальності повертаються здобувачу на доопрацювання за умови обов'язкової повторної перевірки рукопису дисертації. Лише після цього рукопис подається на розгляд експертній комісії.

5.6. Роботи з неприйнятним рівнем оригінальності для попереднього розгляду на засіданні кафедри не приймаються.

5.7. Завідувач кафедри інформує всіх присутніх про результати перевірки під час попереднього розгляду дисертації членами експертної комісії.

5.8. Якщо робота, що виноситься на захист має гриф секретності, то після перевірки вона та розгорнутий звіт видаляються з бази, а зберігається лише узагальнений звіт (pdf-звіт).

5.9. Відповідальна особа відділу аспірантури та післядипломної освіти по завершенню процедури перевірки рукопису дисертації, включаючи повторну перевірку за її наявності, заносить звіт атестаційної справи здобувача.

6. Перевірка рукописів монографій, підручників та навчальних посібників, наданих на рекомендацію до друку

6.1. Перевірка рукописів монографій, підручників та навчальних посібників на академічний плагіат здійснюється за допомогою Інтернет-сервісів на основі внутрішніх баз Університету і відкритих Інтернет-ресурсів та є обов'язковою умовою прийняття їх до розгляду вченої радою Університету.

6.2. Перевірка рукописів монографій, підручників та навчальних посібників проводиться на підставі заяви автора(ів) за затвердженою формою.

6.3. Перевірку на академічний плагіат рукописів монографій, підручників та навчальних посібників здійснюють відповідальні особи НМВ або деканату.

6.4. Результати перевірки на академічний плагіат враховуються при прийнятті рішення щодо надання рекомендації монографії, підручника чи навчального посібника до друку.

6.5. Перед перевіркою на академічний плагіат автор(и) монографії, підручника чи

навчального посібника:

- готує файл рукопису у форматі, прийнятному для перевірки на плагіат;
- подає готовий файл рукопису відповідальній особі Університету.

6.6. Для проведення перевірки на академічний плагіат відповідальна особа Університету після отримання файлу рукопису та заяви від автора(ів) у термін до 5 календарних днів:

- відповідно до п. 2.5 розділу 2 перевіряє рукописи з Інтернет-ресурсами в Інтернет-сервісі;
- повідомляє декана факультету про показник (відсоток) унікальності рукопису та надає розширений електронний звіт щодо результатів перевірки.

6.7. Декан факультету, на підставі поданого звіту, приймає відповідне рішення щодо подальшої процедури розгляду рукопису. Декан факультету скликає експертну групу, до складу якої входять не менше 3-х осіб, що мають науковий ступінь за спеціальністю, що відповідає профілю поданого матеріалу чи суміжних спеціальностей. Експертна група приймає рішення щодо розгляду поданого матеріалу, або необхідності його повторної перевірки в термін не більше 3 календарних днів і фіксує своє рішення в письмовій формі (протоколу) з обґрунтуванням підстав прийняття рукопису до розгляду або передання на повторну перевірку.

6.8. У випадку низького рівня оригінальності тексту поданого рукопису обов'язково проводиться повторна перевірка після доопрацювання автором (авторами). Повторна перевірка здійснюється у термін не більше 3-х календарних днів з надходження виправленої версії рукопису.

6.9. По завершенню повного процесу перевірки текстів на академічний плагіат, включаючи повторну перевірку, сформовані звіти подібності та один примірник рішення експертної групи разом з поданням декана факультету надаються вченому секретарю Вченої ради Університету.

6.10. З прийняттям рішення Вченою радою Університету про надання рекомендацій до друку монографій, підручників та навчальних посібників, їх електронний варіант надається відповідальній особі Університету для занесення до електронного репозитарію та архіву.

7. Перевірка рукописів статей у фахових виданнях

7.1. Перевірка рукописів статей періодичних наукових видань на академічний плагіат здійснюється за допомогою Інтернет-сервісів на основі відкритих Інтернет-ресурсів.

7.2. Перевірка рукописів статей, поданих до публікування у періодичних наукових виданнях, проводиться безкоштовно (якщо це передбачено відповідними угодами Університету) або на комерційній основі відповідно до затвердженого кошторису витрат на публікацію періодичного наукового видання.

7.3. Перевірку на академічний плагіат рукописів статей здійснює відповідальна особа НМВ або деканату факультету на підставі заяв авторів.

7.4. Для подання на опублікування у періодичному виданні рукописів статей автор(и):

- готує файл рукопису статті у форматі, прийнятному для перевірки на плагіат;
- подає готовий файл рукопису статті відповідальній особі Університету.

7.5. Для проведення перевірки на академічний плагіат автори у термін до 3-х календарних днів надає їх на перевірку відповідальній особі Університету.

7.6. Відповідальна особа Університету:

- відповідно до п.2.5 розділу 2 перевіряє рукопис статті в Інтернет-сервісі;

- повідомляє автора про показник (відсоток) унікальності рукопису статті та надає розширений електронний звіт щодо результатів перевірки.

7.7. Результати перевірки на академічний плагіат враховуються при прийнятті рішення про допущення рукопису статті до публікування. Рукописи з неприйнятним або низьким рівнем оригінальності не рекомендуються до видання.

7.8. Відповідальна особо НМВ кінцеві електронні версії наукових статей, яким надана рекомендація до видання, надають відповідальній особі Університету для занесення їх до електронного репозитарію.

7.9. Автори рукописів несуть персональну відповідальність за публікацію рукописів наукових статей, що не пройшли перевірку на академічний плагіат.